

Arrest

nr. 281 719 van 13 december 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 juni 2022 *“tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord”* (bijlage 59).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster vraagt op 20 september 2021, op basis van haar geldige elektronische E+-kaart en een vervallen paspoort van het Verenigd Koninkrijk, de status aan van begunstigde van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna: het terugtrekkingsakkoord).

Op 17 juni 2022 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf onder de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 69duodecies, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, die op 20/09/2021 werd ingediend door:

Naam: [P.]

Voorna(a)m(en): [N.F.A.]

Nationaliteit: Verenigd Koninkrijk

Geboortedatum: [xx.xx.1964]

Geboorteplaats: Brussel

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord: Betrokkene diende op 20/09/2021 een aanvraag in voor begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, de M-duurzaam verblijf, en dit op basis van een duurzame verblijfsstatus (E+-kaart).

Overeenkomstig art. 69 duodecies §2, ingevoegd in het KB van 8.10.1981 werd het volgende bepaald: Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag, dienen de in artikel 69 undecies, 1° tot 3° bedoelde personen, die reeds in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (...) de volgende documenten voor te leggen:

1° kopie van een geldig paspoort, of, voor onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van betrokkene.

Gezien Britten niet over identiteitskaarten beschikken, lijkt de enige mogelijkheid tot identificatie van een Brit dus aan de hand van een geldig paspoort te moeten gebeuren. De betrokkene staaft de identiteit middels een paspoort, uitgegeven door het Verenigd Koninkrijk en met geldigheid 29/06/2010 - 29/06/2020. De aanvraag werd niet vervolledigd middels een geldig paspoort binnen een termijn van 3 maanden. Betrokkene kreeg van de gemeente een extra maand de tijd om de aanvraag te vervolledigen. Een laatste oproep door de gemeente werd betekend op datum van 11/05/2022 en de betrokkene legde op datum van vandaag geen afspraak vast bij de gemeente voor het binnenbrengen van een geldig paspoort. Nadien werd nog een verklaring toegevoegd door een medewerker van het ocmw waaruit blijkt dat betrokkene wel degelijk probeerde een paspoort aan te vragen, maar heden nog steeds zonder resultaat. Bij gebrek aan een geldig paspoort kan niet worden gesteld dat betrokkene heeft aangetoond aan de voorwaarden te voldoen om als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te worden beschouwd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 69duodecies, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van "de beginselen van behoorlijk bestuur", in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Concreet verstrekt zij de volgende toelichting bij haar middel:

"Artikel 69duodecies, § 2 van het voormelde Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 somt de drie documenten op die verzoekende partij moet bij haar aanvraag neerleggen voor het bekomen van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

Deze drie documenten zijn:

(1) voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zoals verzoekende partij een kopie van de geldige identiteitskaart;

(2) een geldige duurzame verblijfskaart (cf. stuk nr. 7) ; en

(3) een uittreksel of een gelijkwaardig document (cf. stuk nr. 8).

Verzoekende partij legde in de mate van het mogelijke haar geldige verblijfskaart (voorwaarde 2° sub paragraaf 2 van artikel 69duodecies van voornoemde Koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en een uittreksel van haar blanco strafregister (voorwaarde 3° ibidem) neer.

Verzoekende partij kan geen identiteitskaart neerleggen zoals voorwaarde 1° van sub paragraaf 2 van artikel 69duodecies van voornoemde Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 vereist eenvoudigweg zoals ook verwerende partij aangeeft en bevestigt in de bestreden beslissing dat «Britten niet over identiteitskaarten beschikken».

Voormelde voorwaarde 1° is daarmee geen werkbare voorwaarde die verwerende partij in tegenstelling tot wat zij wil doen geloven eigenmachtig mag remediëren door de wet tegen de duidelijke tekst die volledig en ondubbelzinnig is anders te interpreteren of aan te vullen met eigen voorwaarden zoals in casu een geldig paspoort.

Verwerende partij kan de wet als hogere rechtsnorm niet wijzigen en heeft daartoe geen gedelegeerde bevoegdheid die uitdrukkelijk in de wet is ingeschreven.

Schending van het voormelde artikel 69duodecies, § 2 van voornoemde Koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Verwerende partij kan bijgevolg geenszins het vervallen paspoort weerhouden om verzoekende partij het verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te weigeren en de vestigingsvergunning van verzoekende partij in te trekken.

Het motief is niet draagkrachtig.

Schending van de motiveringsplicht.

Verwerende partij kan enkel de welwillend medewerking van verzoekende partij erkennen die buiten de verplichting om enig paspoort neer te leggen toch een vervallen paspoort neerlegt dat ten overvloede haar identiteit bewijst.

Immers het feit dat het paspoort vervallen is, maakt verzoekende partij niet bij de vervaldatum onbestaande of neemt haar naam en nationaliteit en andere identiteitsgegevens niet af.

Bovendien heeft verzoekende partij steeds volle medewerking vertoont en op eerste verzoek tot 'aanvulling' van haar dossier een paspoort aangevraagd. De vertraging zoals die onder andere blijkt uit stuk nr. 4 (betalingverkeernetwerksfout) is volledig te wijten aan factoren die zij niet kon voorzien noch waarover zij enige controle heeft.

Het feit dat verzoekende partij het geldig paspoort niet binnen de gevraagde tijd kon neerleggen is volledig ten gevolge van overmacht.

Zij zal daarentegen wanneer zij het nieuwe paspoort deze neerleggen ook in onderhavige procedure en ten laatste op de zitting in zake.

Het is in hoofde van verwerende partij compleet onredelijk om geen rekening te houden met de overmacht die zelfs wordt geattesteerd door het OCWM.

Schending van de ingeroepen middelen.

In zake het beroep tot nietigverklaring is de bevoegdheid van uw Raad beperkt tot de uitoefening van een wettigheidcontrole (RVV 3 februari 2017, nr. 181.740) en kan zij de bestreden beslissing niet remediëren. Om voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.”

2.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat administratieve beslissingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hoewel verweerder niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door verzoekster ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

2.3. Het zorgvuldigheidbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorg-vuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. In de bestreden beslissing wordt verzoeksters aanvraag als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord geweigerd, omdat zij naliet haar aanvraag te vervullen met een geldig paspoort.

Verzoekster betoogt dat zij steeds haar volle medewerking heeft verleend en op eerste verzoek tot aanvulling van haar dossier een paspoort heeft aangevraagd. Zij betoogt dat de vertraging zoals die onder andere blijkt uit haar stuk 4 volledig is te wijten aan factoren die zij niet kon voorzien, met name fouten in het “*betalingverkeernetwerk*”, en waarover zij geen controle had. Zij voert aan dat onterecht geen rekening is gehouden met de overmacht die volgens haar blijkt uit het door haar voorgelegde attest van het OCMW.

In dit verband stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wel melding wordt gemaakt van de door verzoekster voorgelegde verklaring van een medewerker van het OCMW, maar hieromtrent enkel het volgende wordt vermeld: *“Nadien werd nog een verklaring toegevoegd door een medewerker van het ocmw waaruit blijkt dat betrokkene wel degelijk probeerde een paspoort te vragen, maar heden nog steeds zonder resultaat.”*

Nergens in de bestreden beslissing wordt evenwel concreet ingegaan op de door verzoekster ingeroepen situatie van overmacht of geduid waarom verweerder deze niet aanvaardt.

Verzoekster maakt met haar uiteenzetting een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. Verweerder zet in zijn nota uiteen waarom volgens hem de door verzoekster ingeroepen overmacht niet kan worden aanvaard. Deze overwegingen kunnen echter niet worden teruggevonden in de bestreden beslissing en zijn deze aldus post factum. Een a posteriori-motivering en beoordeling in de nota met opmerkingen vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen.

2.5. Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 juni 2022 “*tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord*” wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend tweeën-twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS